

розробляє конкретні пропозиції щодо усуненню зайвих ресурсів з мінімальними витратами [4].

В довгостроковому періоді здійснюється стратегічна реструктуризація. Вона ґрунтується на оперативній реструктуризації і поєднує в собі залучення вже і зовнішніх і внутрішніх джерел в межах випереджаючої та адаптаційної реструктуризації на відміну від оперативної. Вона передбачає певні дії, такі як: диверсифікація виробництва та використання нових ринків збуту [4].

Підбиваючи підсумки, можна зробити висновок, що при умовах, коли підприємство знаходиться в складних умовах для існування і повноцінної роботи, не обов'язковим є його закриття. Досить важливим є його реструктуризація, яка може повести за собою зміни в роботі чи напрямі самої діяльності, або ж оновлення вже існуючого асортименту, який приносить збитки та призводить до банкрутства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Закон України «Про банкрутство підприємств» від 10.05 2000 року № 993 / [Електронний ресурс]- Режим доступу :<http://zakon.rada.gov.ua> .
2. Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника чи визнання його банкрутом» від 05.11 2015 року №342 993 / [Електронний ресурс]- Режим доступу :<http://zakon.rada.gov.ua> .
3. Ананченко А. Е. «Банкрутство в Україні» збірник нормативних актів Х : 2001. – 246 с.
4. Андрущак Є. М. «Діагностика банкрутства українських підприємств» // Фінанси України. – 2004. – № 9. – с. 118.

**Ворох Ірина Іванівна, магістр 1 курсу,
Білецька Ірина Мирославівна, к.е.н., доцент,
завідувач кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту,**

МІЖНАРОДНИЙ ТУРИЗМ ЯК НАПРЯМ АКТИВІЗАЦІЇ ТРАНСФЕРУ ІННОВАЦІЙ В ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

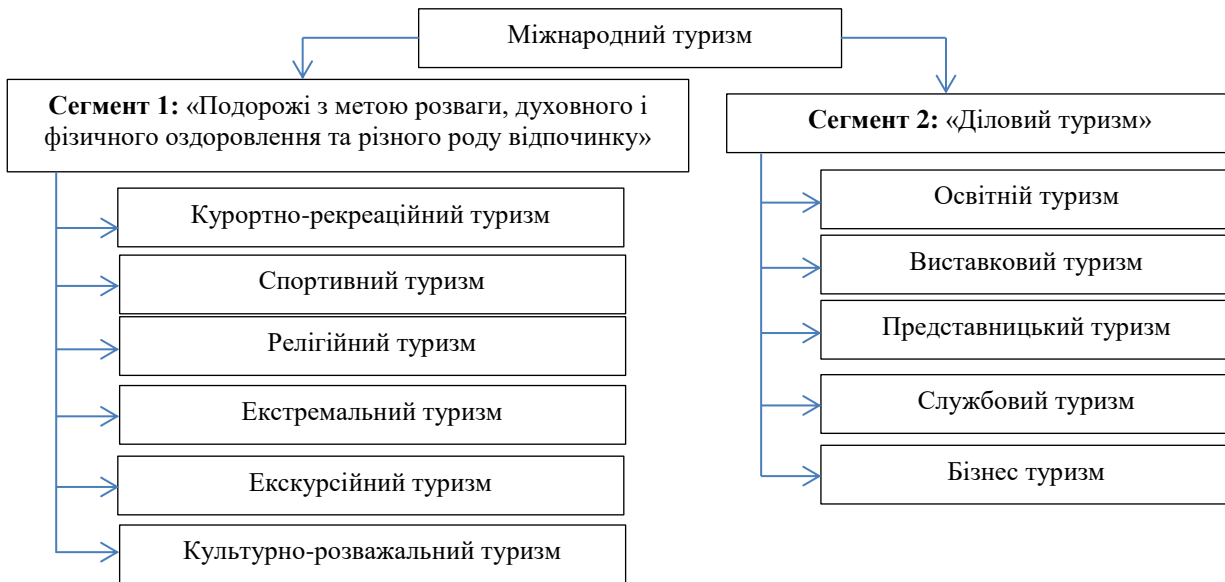
На сучасному етапі розвитку туризм - це одна із найбільш диверсифікованих галузей, що включає в себе різноманітні види та підвиди діяльності. Так, в сферу туризму зараховуються не лише подорожі пізнавального характеру і відпочинку, а й процеси паломництва, ділові поїздки, поїздки з відвідування чи участі в культурно-масових заходах і. т. д. При чому такі тенденції притаманні не лише окремим дистанціям, а носять глобальний характер.

Зважаючи на вищевказане в сфері міжнародного туризму умовно можна виділити два своєрідних сегменти (рис. 1):

- «Подорожі з метою розваги, духовного і фізичного оздоровлення та різного роду відпочинку»;
- «Діловий туризм».

Подорожі з метою розваги і відпочинку складають основу міжнародного туристичного обміну. На їх частку припадає більше двох третіх всього попиту. У зв'язку з цим конкуренція внутрі цього сегменту туристичних послуг є надзвичайно активною. Висока активізація конкуренції призвела до встановлення високих стандартів якості цієї сфери і як результат постійного нарощування обсягів інвестування з боку держав в відповідну інфраструктуру. Такі тенденції зумовили

виникнення значної різниці в процесі надання туристичних послуг в державах різного рівня розвитку та акумуляції ними відповідних доходів.

Побудовано автором на основі [1]

Рис. 1. Класифікація видів міжнародного туризму

На відміну від сегмента подорожей з метою розваги, духовного і фізичного оздоровлення та різного роду відпочинку, сегмент ділового туризму більшою мірою опирається на доступність інформації, законодавчого сприяння і підтримки відповідних заходів, а перспективність розвитку дозволяє розвинути специфічні його підвиди. Для України в умовах жорсткого посилення конкуренції на туристичному ринку перспективою виступає активізація розвитку такої сфери ділового туризму як науковий туризм.

Сутність наукового туризму як нового підвиду ділового туризму полягає в максимізації проведення різного роду наукових досліджень, конференцій, експериментів між відповідним колом осіб внутрідержави і за кордоном, що в свою чергу активізує процеси трансферу інновацій й сприяє розвитку відповідного ринку [2].

Серед інших перспектив розвитку наукового туризму в Україні можна виділити:

- підтримка науково-дослідної діяльності збоку держави здатна певною мірою компенсувати менший рівень оплати праці вітчизняних науковців;
- формування перспективи використання результатів різних наукових досліджень в соціально-економічній сфері держави;
- підвищення рівня освітньої галузі і зростання інтелектуального потенціалу нації.

Задля акумуляції таких перспектив розвитку наукового туризму в Україні доцільно забезпечити наступні передумови його розвитку:

- лібералізація наукової діяльності та процесу дослідно-експериментальних робіт;
- розробка державних спеціалізованих програм-замовлень в сфері наукових досліджень;
- підвищення рівня захисту інформації;
- організація міжнародної взаємодії вітчизняних науково-дослідних установ;
- спрощення перетину кордону для науковців і їх результатів наукової діяльності;

- підтримка інвестиційних проектів в сфері реконструкції і будівництва науково-ослідних установ і організацій.

Отож, комплексний розвиток наукового туризму в Україні, здатен забезпечити не лише фінансові надходження, як підвид туристичної галузі, а й закумуляувати інтелектуальний потенціал, який в подальшому може виступити як проект певних реформ так і інвестиційний ресурс.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Tourism & the Millennium Development Goals [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www2.unwto.org/>*
2. *Квартальнов, В.А. Туризм: учебник / В.А. Квартальнов. - Москва: Финансы и статистика, 2003. - 314 с.*

Михальчук Андрій Васильович, студент 3 курсу,
Пробоїв Ольга Анатоліївна, к.е.н., доцент
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту

ТРАНСНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ ЯК ФАКТОР ПОДОЛАННЯ СИСТЕМНИХ КРИЗОВИХ ЯВИЩ

В сучасних умовах розвитку світового господарства процеси транснаціоналізації виробництва та обміну стали однією з найважливіших ознак і характерною рисою прогресуючого процесу глобалізації економіки, який дедалі більше впливає на окремі національні господарства, в тому числі, й на економіку України.

Третє тисячоліття загострило глобальні проблеми сучасності й ознаменувалось посиленням кризових явищ, які спонукали різні за рівнем розвитку держави до утворення інтеграційних угруповань з метою зняття бар'єрів на шляху вільного руху товарів, капіталів, робочої сили, що посилює вплив транснаціональних капіталів на вітчизняні економіки. Транснаціоналізація української економіки є невід'ємною рисою оптимальної моделі її інтеграції до світогосподарських процесів й необхідною передумовою подолання кризових явищ та забезпечення високих темпів довгострокового економічного зростання, що й визначає актуальність обраної теми дослідження.

Дослідженнями процесів транснаціоналізації економік у світовому господарстві займаються такі українські й зарубіжні вчені: М. Бломсторм, М.Кассом, О. Білорус, Д. Лук'яненко, О. Гончаренко, Ю.Мацейко, В. Зленко, О. Гаврилюк, Б. Гунський, О. Рогач, А. Шевцов та ін.

Для сучасної світової економіки з її процесами глобалізації характерна значна концентрація капіталів, кількісний та якісний ріст транснаціональних корпорацій і фінансових груп, розмитість економічних кордонів країн та прискорене формування єдиного загальносвітового ринку. У контексті цих явищ проблемою глобалізації є наслідки від впливу переміщення капіталу транснаціональними корпораціями у різні країни, у формі прямих інвестицій, на економіку цих країн. Процеси реформування, які відбуваються в Україні впродовж останніх років в рамках обраного курсу євроінтеграції, об'єктивно створюють підвалини для поширення в ній і процесів транснаціоналізації. Цьому сприяє політика обмеження прямого втручання держави в